

متن پرسش

با عرض سلام محضر استاد گرامی: استاد با توجه به اینکه جواب این سؤال را می‌دانم ولی باز می‌پرسم استاد وقتی نفس ما همه جا هست یعنی در ذات هم هست؟ در محضر ذات هم هست؟ یعنی اگر من خالی از تعلقات رجوع به ذات کنم یا به الله یا به واحد یا ائمه واقعا در محضر قرار می‌گیرم؟ استاد یعنی واقعا وقتی من به ذات رجوع کنم در محضر ذات قرار می‌گیرم؟ استاد من کجا این حرفا کجا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! در رابطه با سالک در فنای فی الله در حدیث قدسی داریم: «لَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ مُخْلِصًا لِي حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا» بنده من از طریق نوافل خالصاً همواره به من نزدیک می‌شود تا آنجایی که محبوب من می‌گردد و چون او را دوست داشتم، من گوش او می‌شوم که با آن بشنود و چشم او می‌شوم تا با آن ببیند و دست او می‌شوم که با آن بگیرد. یا مثل اینکه خداوند در قرآن به پیامبر (ص) می‌فرماید: «مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى» تو نیستی که نیزه پرتاب می‌کنی، بلکه خدا است که چنین می‌کند. در این آیه تمام وجود پیامبر خدا (ص) در احاطه حضرت حق قرار می‌گیرد. موفق باشید